

Bane i den Retning vil være den billigste og i sin Hæelhed den korteste og den ligeste. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det Forslag som jeg i Forbindelse med 2 ærede Collegaer af Udvalget samt 15 ærede Medlemmer af Thinget har tilladt mig at stille.

Fredriksen: For mit Bedkommende er det Spørgsmaal, hvorom det her gjælder, ikke saaledes som for den ærede sidste Taler, Spørgsmaalet om Ribe — jeg glædede mig tuertimod i høi Grad, da jeg under 2den Behandling saae Thinget med saa stor Majoritet aflaae dette nye Attentat paa Finantserne fra et Jernbaneudvalg. Det er altsaa ingenlunde Hensynet til Ribe, der hos mig gjør sig gjældende, naar jeg har troet sammen med flere ærede Medlemmer at hurde stille samme Forslag, som er opstillet af Mindretallet i Udvalget, om en sydligere Linie gennem Kongeaaalen; men det er ganske almindelige Betragtninger, der have ført mig dertil. Da jeg først hørte Forhandlingerne om denne Sag, havde jeg ikke nogen forudfattet Mening, men søgte at lade mig belære og at danne mig en Mening efter, hvad jeg hørte; men jeg tilstaaer, at Noget af det, der meest bragte mig til, at tvivle, om det virkelig var rigtigt at gaae over Gjording, eller om det ikke maatte være rigtigere at gaae gennem Kongeaaalen, var netop det Forsvar, som findes i Betænkningen, og som ogsaa er kommet tilorde her for den nordlige Bane, thi jeg har sjældent seet et svagere Forsvar, et Forsvar, der i høiere Grad end dette, der foreligger for Udvalget, siger, ialfald mellem Linierne, snarere det Modsatte af, hvad det tilsigter. Udvalget siger i Betænkningen, at for Linien gennem Kongeaaalen taler „den noget tættere Befolkning og den i det Hele taget noget frugtbarere Egn“, og det er jo dog et særdeles væsentligt Hensyn. Jeg troer nu ogsaa, at det forholder sig saaledes, at her i Kongeaaalen finde vi netop det, vi sætte saa meget Pæris paa ved Ansøg af Jernbaner, nemlig

tidligere dannede Centralpunkter. En af de Bæmskeligheder, der ved Jernbaneanlæg træde hindrende i veien for, at Jernbanerne strax kunne betale sig, er den, at der først skal danne sig Landstationer og Tilflytningspunkter. Efter hvad der er meddeelt mig af Medlemmer, der have Localkundskab, have vi imidlertid meget vigtige Sammenknytningspunkter ved Broerne over Kongeaaen. Der er saaledes Gredstedbro, Solbingbro, der er Skodborg Bro, der er flere af saadanne meget vigtige og sjældent heldige Sammenknytningspunkter netop paa den sydlige Linie, saa det er vistnok meget rigtigt, naar Udvalget — ganske vist imod sin egen Indstilling — fremhæver, at Kongeaaalen udmærker sig ved en tæt Befolkning og ved Frugtbarhed, ligesom vi ogsaa maae lægge særdeles Vægt paa de der værende Sammenknytningspunkter. Udvalget siger derhos, at ogsaa Terrainforholdene paa den sydlige Linie ere ret gunstige, og en af Udvalgets væsentligste Indvending mod den sydlige Linie er den, at der paa et enkelt Punkt, nemlig ovre ved Sneum, er en Bæmskelighed, „hvis Betydning ikke klart lader sig oversee“. Men nu vil jeg dog spørge ærede Medlemmer, om det er nok at sige, at der er Forhold, som ikke klart lade sig oversee, er det en Argumentation eller en grundig Undersøgelse at fremkomme med, naar der er Tale om en Linie, som frembyder saa mange Fordele og er anbefalet af en tidligere Regjering? Efter hvad jeg har erfaret andetstedsfra og efter hvad jeg ligeledes har hørt af det ærede Medlem for den Kreds, der er kommet til fra Sønderjylland (Raben), er det endogsaa i høieste Grad overdrevent, hvad der her siges om dette Punkt, og hvad der antydes i Betænkningen. Jeg skal ikke lægge Vægt paa den Tanke, der forrige Gang blev fremhævet af det ærede Medlem for Næsby (H. Hage) om den Dæmning, der utvivlsomt vil blive opført til Beskyttelse af de store Bærdier, der findes derovre. Ogsaa jeg troer, at det er rigtigt, at der engang bliver for disse Eng